

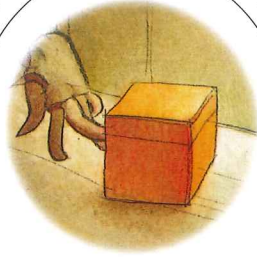
WOUT WOONDE IN Nerfdorp. Net als de andere Nerflanders was hij uit hout gesneden door Eli, de maker van de Nerflanders. En net als de andere Nerflanders deed hij soms rare dingen. Zoals laatst, toen hij besloot dozen en ballen te gaan verzamelen.

Het begon allemaal toen een van de Nerflanders, Roy, een nieuwe doos kocht. Anderen hadden ook wel dozen, maar de doos van Roy was nieuw.

Roy was gek op zijn nieuwe doos. Hij vond dat hij de mooiste doos van het hele dorp had. En daar was Roy trots op - misschien te trots. Hij liep de straat op en neer om indruk te maken met zijn doos.

‘Hebben jullie mijn nieuwe doos al gezien?’ vroeg hij aan de Nerflanders die hij tegenkwam. ‘Willen jullie mijn nieuwe doos even vasthouden?’

Roy kwam zijn doos ook aan Wout laten zien. 'Had jij nu ook maar een nieuwe doos, hè?' plaagde hij.

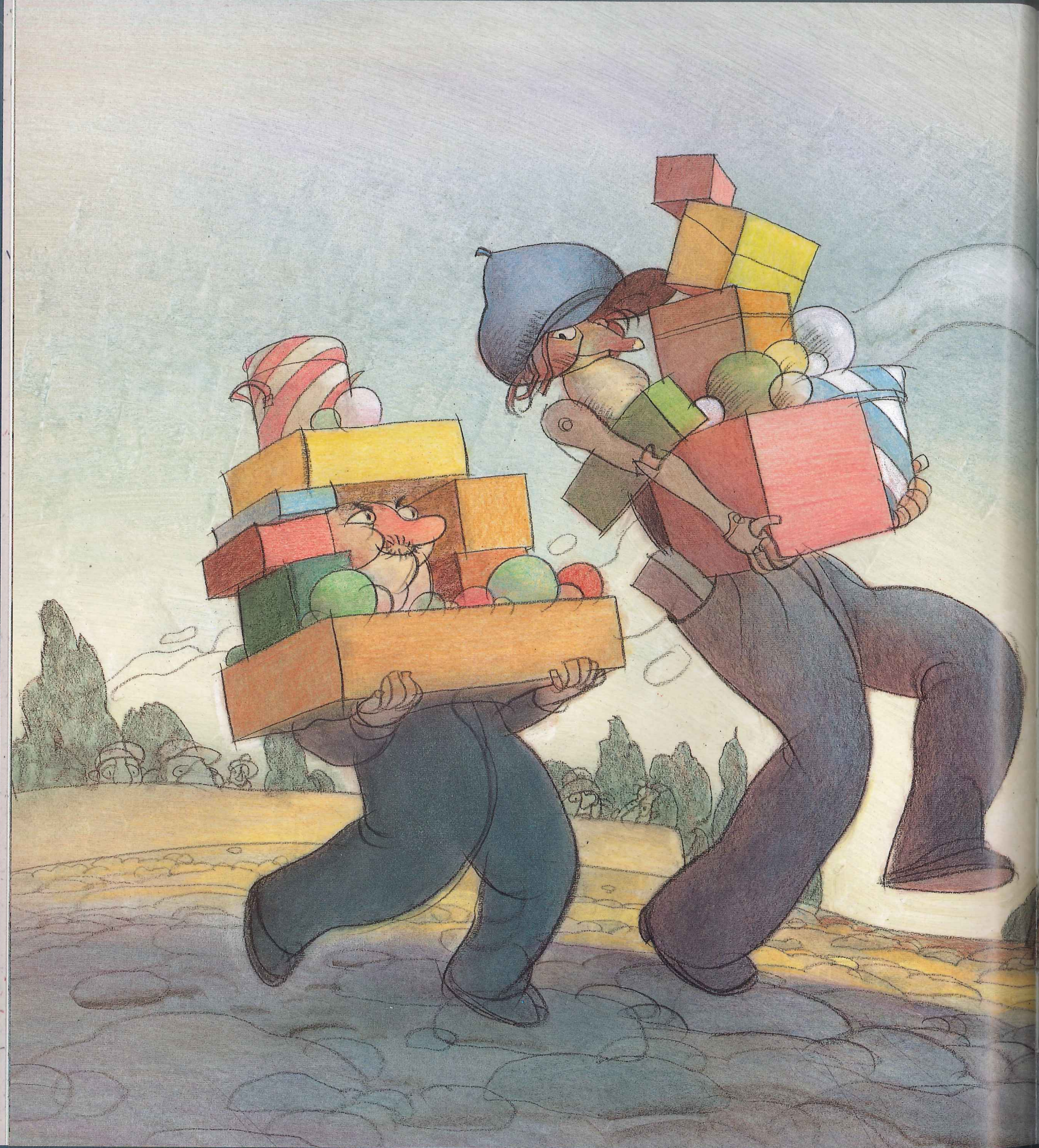
Wout vond Roys doos heel mooi. Hoe meer hij eraan dacht, hoe meer hij begon te verlangen naar een eigen doos.

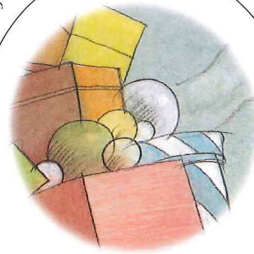
Roy bleef met zijn doos rondlopen. Hij voelde zich beter dan de andere Nerflanders, alleen maar omdat hij een nieuwe doos had.

Maar Max, een andere Nerflander, was het daar niet mee eens. 'Mijn doos is net zo mooi als die van Roy', zei hij, terwijl hij aan de andere kant van de straat zijn doos aan de Nerflanders liet zien. De doos van Max was niet nieuw, maar hij was wel groter en had een fellere kleur. Daar kon Roy niet tegenop.

Roy zei niets meer en keek boos naar Max. Toen kreeg hij een idee. Hij stapte een winkel binnen en kocht een bal. Nu had hij meer dingen dan Max. Hij had een doos én een bal.

Max keek fronsend naar Roys bal. Dat kon Max beter. Hij kocht twee ballen! Met twee ballen en een doos in zijn handen liep hij naar Roy. 'Nu heb ik meer dan jij!' zei hij plagerig.

Voordat hij erover nadacht, stond Roy al in de winkel om nog een doos te kopen. Daarna rende Max naar de winkel om nog een bal te kopen. Toen kocht Roy een bal. En Max kocht een doos.

Bal. Doos. Bal. Doos.

Roy. Max. Max. Roy. Het ging maar door.

Iemand had op dat moment een einde kunnen maken aan de hele puinhoop. De burgemeester probeerde dat ook. 'Jullie moeten niet zo gek doen', zei hij tegen Roy en Max. 'Wat maakt het nou uit wie het meeste speelgoed heeft.'

'Je bent gewoon jaloers', antwoordden ze, 'omdat jij niets hebt.'

'Jaloers? Op jullie? Ha!' Maar even later stond de burgemeester in de winkel dozen en ballen te kopen, zoveel als hij kon dragen.